

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὴν ἱστορική Ἱερά Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὅσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς μας ὀδηγεῖ στὴν Ἐργήγορι καὶ τὴν Εὐσπλαχνία

Τὴν Παρασκευή, 26ῆ Ἰουλίου 2014 ἑκ.ήμ., ἔωρτασε μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἡ Ἱερά ἱστορική Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Ὅσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας προΐσταται θεοφιλῶς ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ἰουστὶνα Μοναχὴ, μετὰ τὴν κοίμησι τῆς τρίτης Καθηγουμένης ἀειμνήστου Γεροντίσσης Μακρίνης Μοναχῆς († 7.8.2013 ἑκ.ήμ.).

Στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινό (μετὰ τὸ Απόδειπνο καὶ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς ἑορταζομένης Ἁγίας), ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τοῦ καὶ Πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἀρκετοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ὡς καὶ πλῆθος εὐλαβῶν Προσκυνητῶν συμμετεῖχαν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ταξιαρχία Μοναχὴ μὲ Ἀδελφές τῆς Συνοδίας τῆς.

Στὴν Λιτῆ, ἔγινε ἡ Λιτάνευσις τῆς Ἱεράς Εἰκόνας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς πέριξ τῆς Ἱεράς Μονῆς, ἡ δὲ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων στὸν εὐτρεπισμένο

αὐλειο χῶρο τῆς Μονῆς, παρουσία πλήθους εὐσεβῶν.

Πρὸ τοῦ «*Νῦν ἀπολύεις...*», ὁ Σεβασμ. κ. Χρυσόστομος ὡμίλησε γιὰ τὴν τιμωμένη Ἁγία, ἡ Ὅποια

«κράτησε μὲ καρδιακὴ συνείδησι καὶ ἐπίγνωσι τὸν Εὐαγγελικὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ σὲ κάθε βῆμα τῆς, μέχρι τῆς ἀγίας τῆς τελευτῆς. Ἀντιμετώπισε τὸν ἀντίχριστο τῆς ἐποχῆς τῆς μὲ τὴν ἐν Χριστῶ βιωτὴν, μυστηριακὰ καὶ συνειδητὰ, καὶ ἔφθασε στὴν ἔνωσι μὲ τὸν Θεό, ἡ ὅποια τῆς χάρισε μίᾳ ὑπερφυσικῇ κατάστασι, ὅπου τὰ βάσανα δὲν τῆς προξενοῦσαν καμμίαν βλάβη ἢ ὀδύνη.

Ἔχουμε ἐμεῖς χρέος νὰ Τὴν παρακαλέσουμε νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ δοῦμε πῶς θὰ προχωρήσουμε πρὸς τὴν ἀληθινὴ Ζωή, τὸν Χριστό μας, καὶ νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν μοναδικὸ Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης...».

Ἐν κατακλειδί, ὁ Σεβασμ. Χρυσόστομος ἀναφέρθηκε στὰ συναισθήματα, τὰ ὅποια τὸν διακατεῖχαν στὴν διάρκεια τοῦ Ἐσπερινοῦ: *εὐγνωμοσύνη*, γιὰ τὴν τιμητικὴ πρόσκλησι τοῦ Σεβασμ. κ. Κυπριανοῦ, *συγκίνησι*, διότι χοροστάτησε στὴν Πανηγυρι, ὡς Ἐπίσκοπος, 27 χρόνια μετὰ τὴν τελευταία του ἐπίσκεψι ὡς Διάκονος τὸ 1987 καὶ *χαρά*, διότι βλέπει τὸ ἱστορικώτερο Μοναστήρι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Χριστιανῶν Ἑλλάδος νὰ ἀνθίζει, ἀνασυγκροτημένο πνευματικὰ ὑπὸ τὴν σεβαστὴ Γερόντισσα Ἰουστίνα καὶ τὴν Συνοδία τῆς.

* * *

Στὸν Ὅρθρο καὶ τὴν κατανουκτικὴ Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, μετὰ τῶν Αἰδεσιμωτάτων Πρεσβυτέρων π.Δωροθέου Ξυναριανοῦ, Ἐφημερίου τῆς Μονῆς, π.Κωνσταντίνου Τερζάκη καὶ π.Κωνσταντίνου Σωτηριάδου,

τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν Πατέρων Ἱεροδιακόνων Ἰωσήφ καὶ Γαβριήλ, ὡς καὶ τῶν Ὑποδιακόνων Γέροντος Ἀντωνίου, Δημητρίου Γιατράκου καὶ Ἀποστόλου Φύκια.

Στὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ πολυσέβαστος Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε στὸ ἰσχυρὸ μῆνυμα, τὸ ὁποῖο μᾶς ἀπευθύνει ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς,

«**ἡ** ὁποία, ὡς Ὁσία, ἦταν ὄλως ἀφωσιωμένη στὸν Χριστὸ μας· ὡς Μάρτυς, ἐκήρυττε τὴν Ἀλήθεια καὶ θυσιάσε τὴν ζωὴ της γι' Αὐτήν· ὡς Παρθένος, ἦταν μία ὑπαρξίς ὄλη ἀγνή καὶ καθαρή».

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐν συνεχείᾳ ἔθεσε τὸ ἐρώτημα:

«**Π**ῶς μπορούμε ἐμεῖς οἱ κριματισμένοι νὰ πλησιάζουμε τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν Ἁγία Παρασκευή, ἐνῶ ἔχουμε μολυσμένα τὴν διάνοιά μας, τὰ χεῖλη μας, τὸ σῶμα μας καὶ τὴν καρδιά μας;»

Καὶ ἀπήντησε:

«**Εἶ**ναι ἀκριβῶς ἡ βαθειὰ συναίσθησις τῆς ἀμαρτωλότητός μας, τῆς “ὀλοσωμάτου πληγῆς”, ἡ συντριβή, ἡ κατάνυξις καὶ τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πλησιάζουμε τοὺς Ἁγίους»...

Κατόπιν, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε μέσῳ τῆς περικοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου τῶν Δέκα Παρθένων, ἡ ὁποία ἀναγνώσθηκε στὴν Θεία Λειτουργία στὸ

«**δια**χρονικὸ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς: τὴν **Ἐγρήγορσι**. Ἁγιότης σημαίνει ἐν πρώτοις διαρκῆ ἐγρήγορσι, ἐτοιμασία γιὰ τὸ πότε θὰ κρούσῃ ὁ Κύριος μας τὴν θύρα γιὰ νὰ εἰσέλθῃ στὴν

ὑπαρξί μας... Μίαν συνεχή ἐπαγρύπνησι νὰ μὴν Τὸν λυπούμε μὲ σκέψεις, λόγια ἢ πράξεις, τὰ ὅποια δὲν ἀρμόζουν σὲ μία σχέσι Ἀγάπης μὲ τὸν Νυμφίον Χριστό.

Στὴν περικοπή, βλέπουμε πὼς ἡ ἐγρήγορσι συνδύαζεται ἄμεσα μὲ τὴν προμήθεια, τὴν παρουσία τοῦ ἐλαίου/ἐλέους... Ἴσως δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε μεγάλες ἀσκήσεις, μπορούμε ὅμως νὰ κάνουμε μία ἀπλὴ ἀσκητικὴ ἀγωγή, αὐτὴν τῆς **Εὐσπλαγχνίας** πρὸς τὸν Ἀδελφὸ μας: προσευχή, συμπάθεια, συγχωρητικότης, συγκατάβασις, θυσιαστικὴ συνάντησις... Αὐτὴ ἡ **Εὐσπλαγχνία** θὰ τροφοδοτῇ μυστικὰ τὴν λυχνία τῆς ψυχῆς μας μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἡ ὅποια θὰ ἐξαγνίσῃ τὴν ὑπαρξί μας καὶ θὰ τῆς δώσῃ μία διάθεσι ἀφοσιώσεως, βαθειᾶς ἀγνότητος καὶ μαρτυρίας.

Τοιοντοτρόπως, θὰ μπορέσουμε νὰ μιμηθοῦμε τοὺς Ἁγίους καὶ νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν Ἐρχόμενον καὶ ἤδη Παρόντα Χριστό μας, τὸν μοναδικὰ Ἁγαπημένο μας...».

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱεραῆς Ἀγρυπνίας, ἡ φιλόξενη Ἀδελφότητα παρέθεσε τράπεζα Ἀγάπης, στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας, τόσο ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας ὅσο καὶ ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ἰουστίνα ὠφέλησαν τοὺς παρευρισκομένους μὲ διάφορα οἰκοδομητικὰ θέματα.

† **Μ.Σ.Α.**

«Υπὲρ τῶν τέκνων Σου Μάρτυς, καθικετεύεις ἀπαύστως,
καθοδηγοῦσα ἐν τρίβοις, ἀγνείας καὶ μετανοίας·
δι' ὃ καὶ εὐχαριστοῦμέν Σοι, τῇ Μητρὶ τῇ Εὐσπλαγχνῶ»

